

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 597/2017-26

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 13. júna 2018 v senáte zloženom z predsedu Sergeja Kohuta, zo sudkyne Jany Baricovej a sudcu Rudolfa Tkáčika prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátskou kanceláriou STEHURA & partners, v. o. s., Fraňa Kráľa 2080, Čadca, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Celestín Stehura, vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Čadca v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 112/2008 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Čadca v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 112/2008 porušené bolo.

2. [REDAKOVANÉ] priznáva finančné zadosťučinenie v sume 2 000 € (slovom dvetisíc eur), ktoré je Okresný súd Čadca povinný vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

3. Okresný súd Čadca je povinný uhradiť [REDAKOVANÉ] trovy konania v sume 374,81 € (slovom tristosedemdesiatštyri eur a osemdesiatjeden centov)

na účet jej právnej zástupkyne advokátskej kancelárie STEHURA & partners, v. o. s., Fraňa Kráľa 2080, Čadca, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. III. ÚS 597/2017-13 z 28. septembra 2017 prijal na ďalšie konanie sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Čadca (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 112/2008 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Sťažovateľka v sťažnosti okrem iného uviedla: „Dňa 15. 10. 2008 som ja - sťažovateľka podala na Okresný súd Čadca návrh o určenie, že žalované nehnuteľnosti patria do dedičstva po neb. [REDAKOVANÉ] v 1/2-ici a po neb. [REDAKOVANÉ] v 1/2-ici. Účastníkmi konania som ja žalobkyňa a žalovaní v 1. - 9. rade. Konanie trvá za celé obdobie, t. j. od jeho začiatku k dnešnému dňu 20. 06. 2017 dokopy viac ako 8 rokov a 8 mesiacov, čo nepochybne predstavuje neúmerne dlhé obdobie vo vzťahu k právnej a skutkovej zložitosti veci, k správaniu účastníka súdneho konania a postupu samotného súdu. Proti poslednému rozsudku Okresného súdu v Čadci o zamietnutí žaloby zo dňa 07. 12. 2016 č. 7C/112/2008 som podala odvolanie dňa 14. 01. 2016. Do dnešného dňa OS Čadca od podania odvolania, t. j. za jeden rok aj 5 mesiacov neurobil okrem úkonu doručenia odvolania žalovaným žiaden iný úkon.“

Ďalej sťažovateľka uviedla: „Mám za to, že nečinnosťou Okresného súdu v Čadci bolo porušené moje základné právo uvedené v druhej hlave v siedmom oddiele článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, aby sa moja vec pred OS v Čadci prerokovala bez zbytočných prietáhov. Návrh na súd som podala ešte v roku 2008 a Okresný súd

v Čadci nebol schopný do dnešného dňa vo veci právoplatne rozhodnúť. Predmetná vec patrí k štandardnej agende všeobecných súdov a nie je právne ani skutkovo zložitá.“

3. Keďže napadnuté konanie nebolo dosiaľ právoplatne skončené, sťažovateľka sa domáha, aby ústavný súd nálezom rozhodol, že postupom okresného súdu v napadnutom konaní bolo porušené jej základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

Ďalej sa domáha, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu konať v jej veci bez zbytočných prietahov a aby jej priznal finančné zadost'učinenie v sume 3 000 € a úhradu trov konania.

4. Okresný súd sa na základe opakovaných výziev ústavného súdu (12. október 2017, 24. január 2018 a 25. apríl 2018) vyjadril k sťažnosti podaním sp. zn. Spr 622/18, doručeným ústavnému súdu 9. mája 2018, v ktorom predsedníčka okresného súdu okrem iného uviedla: *„Z pripojeného prehľadu procesných úkonov vyplýva, že vec je na tunajšom súde vedená od roku 2008, kde predmetom je určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva. V predmetnej veci vystupujú účastníci konania na strane odporcov, ktorí majú trvalý pobyt v Českej republike, alebo ich adresy nie sú známe, s čím sa musel súd vysporiadať, robiť dopyty do Českej republiky. Nejde teda o zbytočné prietahy v konaní. Z predloženého prehľadu procesných úkonov nie je možné jednoznačne určiť, či vo veci boli alebo neboli spôsobené zbytočné prietahy v konaní postupom tunajšieho súdu. Túto neistotu je možné odstrániť vyžiadaním spisu 7C/112/2008 z Krajského súdu v Žiline.“*

5. K vyjadreniu okresného súdu k sťažnosti sťažovateľka zaujala svoje stanovisko v podaní doručenom ústavnému súdu 17. mája 2018, v ktorom okrem iného uviedla, *„že zotrváva na všetkých svojich tvrdeniach uvedených v sťažnosti.“*

6. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil v danej veci od ústneho pojednávania.

II.

7. Ústavný súd z predloženého súdneho spisu okresného súdu vedeného pod sp. zn. 7 C 112/2008 zistil, že priebeh napadnutého konania bol takýto:

- 16. október 2008 – okresnému súdu bol doručený návrh sťažovateľky, ktorým sa domáhala určenia, že špecifikované nehnuteľnosti patria do dedičstva po nebohej [REDAKOVANÉ], ktorá zomrela [REDAKOVANÉ],

- 20. október 2008 – okresný súd uznesením vyzval sťažovateľku, aby v lehote 10 dní uhradila súdny poplatok, a súčasne ju vyzval, aby súdu predložila listinné dôkazy, o ktoré opiera svoje tvrdenia,

- 6. apríl 2009 – okresný súd požiadal Ministerstvo spravodlivosti Českej republiky o pomoc so zistením adresy pobytu odporkyne v 5. rade,

- 1. jún 2009 – opatrením predsedu okresného súdu bola vec v súvislosti s odchodom pôvodnej zákonnej sudkyne na Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“) pridelená novému zákonnému sudcovi a následne ďalším opatrením predsedu okresného súdu z 22. júna 2009 bola vec pridelená inej zákonnej sudkyňi,

- 14. júl 2009 – právny zástupca sťažovateľky predložil okresnému súdu úradnú listinu, v ktorej boli osvedčení dedičia (odporcovia v 3. – 8. rade) po zomrelej [REDAKOVANÉ],

- 22. júl 2009 – okresnému súdu bol doručený prípis Ministerstva spravodlivosti Českej republiky, ktorým bolo oznámené, že právnu pomoc s hľadaním občanov Slovenskej republiky žijúcich v Českej republike už neposkytuje,

- 19. október 2009 – na okresnom súde sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito s cieľom ďalšieho dokazovania,

- 27. november 2009 – okresný súd prípisom požiadal o informáciu správu katastra nehnuteľností,

- 1. marec 2010 – okresný súd pojednávanie odročil na neurčito s tým, že sťažovateľke bolo uložené, aby v lehote 15 dní predložila požadované dedičské dokumenty,

- 4. november 2010 – okresný súd na pojednávaní vyhlásil rozsudok vo veci samej a to tak, že návrh sťažovateľky zamietol,

- 17. december 2010 – okresnému súdu bolo doručené odvolanie sťažovateľky proti rozsudku sp. zn. 7 C 112/2008 zo 4. novembra 2010,

- 15. február 2011 – krajskému súdu bol predložený predmetný súdny spis okresného súdu na rozhodnutie o podanom odvolaní, pričom krajský súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil (uznesenie z 12. mája 2011) a vec mu vrátil na ďalšie konanie,

- 7. november 2011 – Okresný súd Ostrava zaslal okresnému súdu dedičské rozhodnutia po [REDAKOVANÉ] a následne aj po jeho zomrelej manželke [REDAKOVANÉ],

- 30. január 2012 – okresný súd uznesením pripustil vstup do napadnutého konania odporkyňi v 9. rade [REDAKOVANÉ],

- 2. február 2012 – okresný súd pojednávanie odročil na neurčito s cieľom ďalšieho dokazovania,

- 18. jún 2012 – okresný súd na pojednávaní vyhlásil rozsudok, ktorým opätovne návrh sťažovateľky zamietol,

- 15. august 2012 – proti rozsudku okresného súdu z 18. júna 2012 podala sťažovateľka opätovne odvolanie a po vyjadrení odporcov bol súdny spis predložený krajskému súdu na rozhodnutie. Krajský súd uznesením z 29. júna 2014 opätovne rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a uznesením z toho istého dátumu rozhodol, resp. zmenil rozhodnutie o priznaní oslobodenia od súdnych poplatkov a priznal sťažovateľke oslobodenie v rozsahu 30 %,

- 28. august 2014 – okresný súd zrušil pojednávanie nariadené na tento termín z dôvodu práceneschopnosti zákonnej sudkyne,

- 28. október 2014 – okresný súd uznesením nariadil dokazovanie súdnym znalcom z odboru geodézie a kartografie,

- 11. február 2015 – okresnému súdu bolo doručené odvolanie odporcov v 1. – 3. rade proti uzneseniu okresného súdu, ktorým im bola uložená povinnosť zaplatiť preddavok na znalecké dokazovanie,

- 18. február 2015 – okresnému súdu bolo doručené odvolanie sťažovateľky proti uzneseniu okresného súdu z 28. októbra 2014,

- 29. máj 2015 – okresný súd vylúčil vyššiu súdnu úradníčku z napadnutého konania pre jej zaujatosť vo veci,

- 7. august 2015 – okresný súd uznesením nepriznal oslobodenie od súdnych poplatkov odporkyni v 5. rade a odporkyni v 6. rade,
- 1. november 2015 – okresný súd uznesením upustil od znaleckého dokazovania, ktoré predtým nariadil svojim uznesením z 28. októbra 2014
- 3. december 2015 – na uskutočnenom pojednávaní okresný súd vyhlásil dokazovanie vo veci za skončené a pojednávanie odročil na 17. december 2015 s cieľom vyhlásenia rozsudku vo veci samej,
- 17. december 2015 – okresný súd vyhlásil v merite veci rozsudok, ktorým návrh sťažovateľky zamietol,
- 20. január 2016 – okresnému súdu bolo doručené odvolanie sťažovateľky proti rozsudku okresného súdu zo 17. decembra 2015,
- 19. február 2016 – opatrením predsedníčky okresného súdu bola vec náhodným výberom pridelená inej zákonnej sudkyni,
- 7. marec 2016 – okresnému súdu bolo doručené odvolanie sťažovateľky proti uzneseniu, ktorým ju okresný súd zaviazal zaplatiť súdny poplatok za odvolanie, pričom okresný súd uznesením (zo 16. marca 2016) napadnuté uznesenie zrušil,
- 29. september 2016 – okresný súd predložil súdny spis krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní,
- 7. február 2017 – krajský súd predloženú vec vrátil okresnému súdu bez rozhodnutia ako predčasne predloženú na odstránenie procesných pochybení.

8. Zo zistení ústavného súdu vyplýva, že okresný súd po vykonaní jednoduchých procesných úkonov 6. októbra 2017 opätovne predložil predmetný súdny spis na rozhodnutie o odvolaní krajskému súdu, kde sa nachádza aj v súčasnosti.

III.

9. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

10. Podľa čl. 48 ods. 2 prvej vety ústavy každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietáhov.

11. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo inom štátnom orgáne sa právna neistota neodstráni. K vytvoreniu želateľného stavu, t. j. stavu právnej istoty, dochádza až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu. Na splnenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy preto nestačí, aby štátne orgány vec prerokovali, prípadne vykonali rôzne úkony bez ohľadu na ich počet (I. ÚS 10/98).

12. Povinnosťou súdov vyplývajúcou zo základného práva účastníkov súdneho konania na prerokovanie ich veci bez zbytočných prietáhov v kontexte medzinárodných záväzkov Slovenskej republiky je garantovať účastníkom súdneho konania právo na prerokovanie ich veci v primeranej dobe [v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“)] a zabezpečiť odstránenie stavu právnej neistoty osoby domáhajúcej sa rozhodnutia štátneho orgánu v primeranej dobe (III. ÚS 111/04, III. ÚS 11/05).

13. Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (čo platí, aj pokiaľ ide o čl. 6 ods. 1 dohovoru) vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak, ako právoplatným rozhodnutím súdu (obdobne III. ÚS 127/03, IV. ÚS 221/04).

14. Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

15. Táto povinnosť súdu a sudcu vyplývala do 30. júna 2016 z ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), ktorý bol s účinnosťou od 1. júla 2016 zrušený, a počnúc týmto dňom je úprava civilného sporového, civilného mimosporového a správneho súdneho konania predmetom Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“), Civilného mimosporového poriadku (ďalej aj „CMP“) a Správneho súdneho poriadku.

16. Povinnosť súdu a sudcu konať bez prietáhov podľa právnej úpravy účinnej do 30. júna 2016 vyplývala z § 6 OSP, ktorý súdu prikazoval, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupoval tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prerokovaná a rozhodnutá, ako aj z § 117 ods. 1 OSP, podľa ktorého bol sudca povinný robiť vhodné opatrenia, aby sa zabezpečilo splnenie účelu pojednávania a úspešné vykonanie dôkazov, a z § 119 ods. 1 OSP, podľa ktorého sa pojednávanie môže odročiť len z dôležitých dôvodov, ktoré sa musia oznámiť. Ak sa pojednávanie odročuje, predseda senátu alebo samosudca spravidla oznámi deň, v ktorý sa bude konať nové pojednávanie.

17. Povinnosť súdu a sudcu konať bez prietáhov podľa právnej úpravy účinnej od 1. júla 2016 je *expressis verbis* zakotvená ako základný princíp civilného sporového konania v čl. 17 CSP a čl. 12 CMP, podľa ktorých súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu (podľa Civilného sporového poriadku), resp. účastníkov konania (podľa Civilného mimosporového poriadku) a iných osôb. Tento základný princíp konania je premietnutý do ďalších ustanovení Civilného sporového poriadku, Civilného mimosporového poriadku a Správneho súdneho poriadku so zohľadnením osobitostí jednotlivých druhov konaní tvoriacich predmet úpravy týchto poriadkov.

18. Napríklad povinnosť súdu konať bez prietáhov vyplýva z § 157 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd postupuje v konaní tak, aby sa mohlo rozhodnúť rýchlo a hospodárne, spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania, z § 153 CSP o sudcovskej koncentrácii konania, ďalej z § 168 – § 172 CSP o predbežnom prejednaní sporu a následkoch neprítomnosti strán aj z § 179 ods. 1 CSP, podľa ktorého pojednávanie vedie súd tak, aby sa mohlo rozhodnúť spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania a účel tohto zákona, alebo § 183 ods. 1 prvej vety CSP, podľa ktorej pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov.

19. Otázkou existencie zbytočných prietáhov v konaní, a tým aj porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy skúma ústavný súd vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu podľa právnej a faktickej zložitosti veci, podľa správania účastníkov konania a spôsobu, akým v konaní postupoval súd (II. ÚS 74/97). Tieto tri kritériá zohľadňuje pri namietaní porušenia práva na prerokovanie veci súdom v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru aj Európsky súd pre ľudské práva (III. ÚS 111/02, III. ÚS 29/03).

20. Pokiaľ ide o kritérium právna a skutková zložitost' veci, ústavný súd konštatuje, že spory o určenie, že špecifikované nehnuteľnosti patria do dedičstva tvoria súčasť bežnej sporovej agendy všeobecných súdov a o takýto prípad ide aj v predmetnej veci. Ústavný súd poznamenáva, že napadnuté konanie nie je ani právne ani fakticky zložitú, metodika všeobecných súdov na postup v týchto veciach je dostatočne jasná a je podopretá aj stabilizovanou judikatúrou.

21. Ďalším kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či v napadnutom konaní mohlo dôjsť k zbytočným prietáhom, bolo správanie sťažovateľky ako účastníčky tohto súdneho konania. Ústavný súd nezistil také skutočnosti, ktoré by bolo potrebné pripísať na jej ťarchu v súvislosti s dĺžkou napadnutého konania.

22. Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu označeného práva sťažovateľky, bol postup okresného súdu.

Celkovú dĺžku napadnutého konania (takmer 9 rokov od jeho začatia) ústavný súd v okolnostiach danej veci považuje z ústavnoprávneho hľadiska za neakceptovateľnú.

Keďže krajský súd svojimi uzneseniami sp. zn. 10 Co 64/2011 z 12. mája 2011 a sp. zn. 10 Co 175/2013 z 29. januára 2014 zrušil rozsudky okresného súdu zo 4. novembra 2010 a z 18. júna 2012 a vec bola okresnému súdu opakovane vrátená na ďalšie konanie, je potrebné túto časť napadnutého konania vyhodnotiť ako neefektívny postup vo veci.

Aj vrátenie predloženej veci krajským súdom okresnému súdu prípisom z 2. februára 2017 na odstránenie procesných nedostatkov ústavný súd hodnotí ako neefektívnosť a nesústredenosť v postupe okresného súdu, v dôsledku čoho došlo k predĺženiu priebehu napadnutého konania.

23. Na základe uvedeného dospel ústavný súd k záveru, že postupom okresného súdu v napadnutom konaní došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

24. Ústavný súd aj napriek záveru, že postupom okresného súdu v napadnutom konaní došlo k porušeniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, neprikázal okresnému súdu, aby vo veci konal bez zbytočných priet'ahov vzhľadom na to, že okresný súd v merite veci rozhodol rozsudkom zo 17. decembra 2015 a po podaní odvolania vec predložil 6. októbra 2017 krajskému súdu na rozhodnutie.

IV.

25. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

26. Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil,

je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

27. Sťažovateľka sa domáha priznania finančného zadosťučinenia v sume 3 000 € z dôvodov uvedených vo svojej sťažnosti, poukazujúc okrem iného na právnu neistotu vyvolanú neefektívnym postupom a nečinnosťou okresného súdu v napadnutom konaní.

28. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovriešenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez pokračujúceho porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04). Podľa názoru ústavného súdu v tomto prípade prichádza do úvahy priznanie finančného zadosťučinenia. Pri určení finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádza zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

29. S prihliadnutím na dĺžku konania okresného súdu vedeného pod sp. zn. 7 C 112/2008, berúc do úvahy konkrétne okolnosti veci, ústavný súd považoval priznanie sumy 2 000 € za primerané finančné zadosťučinenie podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde.

30. Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľky, ktoré jej vznikli v dôsledku jej právneho zastúpenia v konaní vedenom ústavným súdom advokátskou kanceláriou STEHURA & partners, v. o. s., Fraňa Kráľa 2080, Čadca. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

31. Ústavný súd pri rozhodovaní o priznaní trov konania vychádzal z priemernej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za I. polrok 2016, ktorá bola vo výške 884 €.

32. Úhradu priznal za dva úkony právnej služby (prevzatie a prípravu zastúpenia, podanie sťažnosti) v súlade s § 1 ods. 3, § 11 ods. 3 a § 13a ods. 1 písm. a) a c) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Úhrada za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2017 predstavuje spolu s režijným paušálom ($2 \times 8,84 \text{ €}$) sumu 312,34 €. Právny zástupca sťažovateľky je platcom dane z pridanej hodnoty [ďalej len „DPH“ (na základe predloženej fotokópie osvedčenia o registrácii pre DPH)], a tak uvedená suma bola zvýšená o DPH vo výške 20 % podľa § 18 ods. 3 vyhlášky a podľa zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov. Trovy právneho zastúpenia vrátane započítania DPH a režijného paušálu boli priznané v celkovej sume 374,81 €.

33. Priznanú úhradu trov konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľky v lehote uvedenej v bode 3 výroku tohto nálezu.

34. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou nálezu uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. júna 2018